

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► B**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/65/EF****af 26. oktober 2005****om bedre havnesikring****(EØS-relevant tekst)**

(EUT L 310 af 25.11.2005, s. 28)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009	L 87	109	31.3.2009
► <u>M2</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1243 af 20. juni 2019	L 198	241	25.7.2019

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
2005/65/EF**

af 26. oktober 2005

om bedre havnesikring

(EØS-relevant tekst)

Artikel 1

Formål

1. Hovedformålet med dette direktiv er at indføre og iværksætte fællesskabsforanstaltninger med henblik på at forbedre sikringen af havne mod truslen om sikringsrelaterede hændelser.

Direktivet skal endvidere garantere, at sikringsforanstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004, understøttes af bedre havnesikring.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 består i følgende:

a) fælles grundlæggende regler for havnesikringsforanstaltninger

b) en mekanisme for reglernes anvendelse

c) hensigtsmæssige mekanismer til kontrol med overholdelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger sikringsforanstaltninger, som skal overholdes i havne. Medlemsstaterne kan anvende direktivets bestemmelser på havnerelaterede områder.

2. Foranstaltningerne i dette direktiv anvendes på alle havne inden for en medlemsstats område, hvor der findes en eller flere havnefaciliteter, der er omfattet af en godkendt sikringsplan for havnefaciliteter i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004. Dette direktiv omfatter ikke militære installationer i havne.

3. Medlemsstaterne fastlægger for hver havn den afgrænsning, der skal anvendes i dette direktiv, under behørig hensyntagen til oplysningerne fra havnesårbarhedsvurderingen.

4. Såfremt afgrænsningen af en havnefacilitet, som defineret i forordning (EF) nr. 725/2004, er fastlagt af en medlemsstat på en sådan måde, at havnen reelt er omfattet heraf, viger bestemmelserne i dette direktiv for bestemmelserne i forordning (EF) nr. 725/2004.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »havn«: ethvert specifikt land- og vandområde, som de pågældende medlemsstater har afgrænset, bestående af anlæg og udstyr, som tjener til at lette kommerciel søtransport

▼B

- 2) »grænseflade mellem skib og havn«: det samspil, der opstår, når et skib direkte og umiddelbart inddrages i overførslen mellem skib og havn af personer eller gods eller udførelsen af havnetjenesteydelser
- 3) »havnefacilitet«: et sted, hvor grænsefladen mellem skib og havn forekommer; dette omfatter områder som ankerpladser, ventepladser og ankomstfaciliteter fra søsiden
- 4) »kontaktpunkt for havnesikring«: det organ, som hver medlemsstat udpeger som kontaktpunkt for Kommissionen og andre medlemsstater og som ansvarlig for at fremme, følge og informere om anvendelsen af de foranstaltninger til havnesikring, der er fastsat i dette direktiv
- 5) »havnesikringsmyndighed«: den myndighed, der er ansvarlig for sikkerhedsanliggender i en given havn.

*Artikel 4***Koordinering med foranstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004**

Medlemsstaterne sørger for, at havnesikringsforanstaltninger, der indføres i medfør af dette direktiv, koordineres nøje med foranstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004.

*Artikel 5***Havnesikringsmyndighed**

1. Medlemsstaterne udpeger en havnesikringsmyndighed for hver af de havne, der er omfattet af dette direktiv. En havnesikringsmyndighed kan udpeges for mere end én havn.
2. Havnesikringsmyndigheden er ansvarlig for udarbejdelse og gennemførelse af havnesikringsplaner, der bygger på resultatet af havnesårbarhedsvurderinger.
3. Medlemsstaterne kan udpege en »kompetent maritim sikringsmyndighed«, jf. forordning (EF) nr. 725/2004, som havnesikringsmyndighed.

*Artikel 6***Havnesårbarhedsvurdering**

1. Medlemsstaterne sørger for, at der udføres havnesårbarhedsvurderinger af de havne, der er omfattet af dette direktiv. I sådanne vurderinger tages der behørigt hensyn til de særlige kendetegn ved forskellige afsnit af den enkelte havn samt, hvor den relevante myndighed i den pågældende medlemsstat finder det hensigtsmæssigt, ved de tilstødende områder, hvis disse har indvirkning på sikkerheden i havnen, samt til de vurderinger af havnefaciliteter inden for deres grænser, som er udført i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004.
2. Havnesårbarhedsvurderinger udføres således, at der som minimum tages hensyn til de detaljerede krav i bilag I.
3. Havnesårbarhedsvurderinger kan udføres af en anerkendt sikringsorganisation, jf. artikel 11.

▼B

4. Havnesårbarhedsvurderinger skal godkendes af medlemsstaten.

*Artikel 7***Havnesikringsplan**

1. På baggrund af havnesårbarhedsvurderingerne sørger medlemsstaterne for, at der udarbejdes havnesikringsplaner, som vedligeholdes og ajourføres. I havnesikringsplanen skal de særlige kendetegn ved de forskellige afsnit af havnen være behandlet fyldestgørende, og de sikringsplaner for havnefaciliteter inden for deres grænser, som er udarbejdet i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004, skal være indarbejdet i havnesikringsplanen.

2. I havnesikringsplaner skal der for hvert af de i artikel 8 omhandlede sikringsniveauer være anført:

- a) hvilke procedurer der skal følges
- b) hvilke foranstaltninger der skal gennemføres
- c) hvilke handlinger der er nødvendige.

3. Havnesikringsplaner skal som minimum tage hensyn til de detaljerede krav i bilag II. Hvor og i det omfang, det er relevant, indeholder havnesikringsplanerne navnlig sikkerhedsforanstaltninger med henblik på passagerer og køretøjer, der skal til at køre om bord på skibe, der medfører passagerer og køretøjer. I forbindelse med international søtransport samarbejder de berørte medlemsstater om sårbarhedsvurderingen.

4. Havnesikringsplaner kan udarbejdes af en anerkendt sikringsorganisation, jf. artikel 11.

5. Havnesikringsplaner godkendes af hver medlemsstat inden gennemførelsen.

6. Medlemsstaterne sørger for, at gennemførelsen af havnesikringsplaner kontrolleres. Kontrollen skal koordineres med andre kontrolaktiviteter i havnen.

7. Medlemsstaterne sørger for, at der gennemføres passende øvelser, under hensyntagen til de grundlæggende krav til sikkerhedsuddannelse i bilag III.

*Artikel 8***Sikringsniveauer**

1. Medlemsstaterne indfører et system med sikringsniveauer for havne eller dele af havne.

2. Der skal være følgende 3 sikringsniveauer, jf. forordning (EF) nr. 725/2004:

- Sikringsniveau 1 er det niveau, hvor hensigtsmæssige, minimale beskyttelses-/sikringsforanstaltninger skal opretholdes til enhver tid
- Sikringsniveau 2 er det niveau, hvor hensigtsmæssige, supplerende beskyttelses-/sikringsforanstaltninger skal opretholdes i en periode på grund af forhøjet risiko for en sikringsrelateret hændelse

▼B

— Sikringsniveau 3 er det niveau, hvor yderligere, specifikke beskyttelses-/sikringsforanstaltninger skal opretholdes i en begrænset periode, hvis en sikringsrelateret hændelse er sandsynlig eller overhængende, selv om det måske ikke er muligt at udpege det specifikke mål.

3. Medlemsstaterne fastlægger det sikringsniveau, der gælder for de enkelte havne eller dele af havne. På hvert sikringsniveau kan en medlemsstat på grundlag af havnesårbarhedsvurderingen bestemme, at der skal anvendes andre sikringsforanstaltninger i andre dele af havnen.

4. Medlemsstaterne giver den eller de relevante personer underretning om, hvilket sikringsniveau der gælder for den enkelte havn eller del af en havn, samt om eventuelle ændringer heraf.

*Artikel 9***Havnesikringsofficer**

1. Hver medlemsstat godkender en sikringsofficer for hver enkelt havn. Hver havn har, når dette er muligt, sin egen havnesikringsofficer, men kan, hvis det er hensigtsmæssigt, have fælles sikringsofficer.

2. Havnesikringsofficeren fungerer som kontaktpunkt i spørgsmål vedrørende havnesikringen.

3. Hvis havnesikringsofficeren og havnefacilitetens sikringsofficer, jf. forordning (EF) nr. 725/2004, ikke er den samme person, skal der sørges for nært samarbejde mellem dem.

*Artikel 10***Revision**

1. Medlemsstaterne sørger for, at havnenes sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner revideres, når det er relevant. De revideres mindst hvert femte år.

2. Revisionen skal omfatte det i artikel 6 eller 7 anførte.

*Artikel 11***Anerkendt sikringsorganisation**

Medlemsstaterne kan udpege anerkendte sikringsorganisationer til at udføre de opgaver, der er omhandlet i dette direktiv. Anerkendte sikringsorganisationer skal opfylde betingelserne i bilag IV.

*Artikel 12***Kontaktpunkt for havnesikring**

Medlemsstaterne udpeger et kontaktpunkt for havnesikring. Medlemsstaterne kan som kontaktpunkt for havnesikring udpege det kontaktpunkt, der er udpeget i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004. Kontaktpunktet for havnesikring sender Kommissionen en liste over de havne, der er omfattet af dette direktiv, og underretter den om samtlige ændringer heraf.

▼B*Artikel 13***Gennemførelse og efterlevels kontrol**

1. Medlemsstaterne opretter et system, hvormed der kan føres det fornødne regelmæssige tilsyn med havnesikringsplaner og deres gennemførelse.
2. Kommissionen fører i samarbejde med de i artikel 12 omtalte kontaktpunkter tilsyn med, at medlemsstaterne har gennemført dette direktiv.
3. Tilsynet føres samtidig med inspektionerne i henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 725/2004.

▼M2*Artikel 14***Ændring af bilag I-IV**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a vedrørende ændringer af bilag I-IV for at tilpasse dem til erfaringerne med anvendelsen, uden at dette direktivs anvendelsesområde udvides.

Hvis det i forbindelse med nødvendige ændringer for at tilpasse bilag I-IV er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel 14b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.

*Artikel 14a***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 14, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 14 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

▼ M2

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 14 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 14b***Hasteprocedure**

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 14a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

▼ B*Artikel 16***Klassificerede oplysninger og formidling af oplysninger**

1. Ved anvendelsen af dette direktiv sikrer Kommissionen ved passende foranstaltninger i overensstemmelse med afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom⁽¹⁾, at klassificerede oplysninger, som den har adgang til, eller som meddeles den af medlemsstaterne, beskyttes.

Medlemsstaterne træffer tilsvarende foranstaltninger i overensstemmelse med relevant national lovgivning.

2. Enhver medarbejder, der udfører sikringsinspektioner eller behandler klassificerede oplysninger i forbindelse med dette direktiv, skal godkendes til et passende sikkerhedsniveau på grundlag af en undersøgelse, der foretages af den medlemsstat, hvor den pågældende person er statsborger.

*Artikel 17***Sanktioner**

Medlemsstaterne sørger for, at der for overtrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv indføres sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1. Senest ændret ved afgørelse 2005/94/EF, Euratom (EUT L 31 af 4.2.2005, s. 66).

*Artikel 18***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15 juni 2007. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 19***Evalueringsrapport**

Senest den 15 december 2008 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport på grundlag af bl.a. de oplysninger, der er fremkommet i medfør af artikel 13. I rapporten analyserer Kommissionen medlemsstaternes efterlevelse af direktivet og effektiviteten af de truffne foranstaltninger. Den fremsætter om nødvendigt forslag om supplerende foranstaltninger.

*Artikel 20***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den *Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 21***Adressater**

Dette direktiv er rettet til de medlemsstater, der har havne, jf. artikel 2, stk. 2.

BILAG I

HAVNESÅRBARHEDSVURDERING

Havnesårbarhedsvurderingen danner grundlag for arbejdet med havnesikringsplanen og dens iværksættelse. Havnesårbarhedsvurderingen skal mindst berøre følgende:

- identificering og evaluering af vigtig ejendom og infrastruktur, som det er vigtigt at beskytte
- identificering af mulige trusler mod ejendom og infrastruktur og sandsynligheden for, at de bliver en realitet, med det formål at fastsætte og prioritere sikringsforanstaltninger
- identifikation, udvælgelse og prioritering af modforholdsregler og ændringer i procedurer og deres effektivitet i forhold til at nedbringe sårbarheden samt
- udpegelse af svagheder, herunder menneskelige faktorer i infrastruktur, politik og procedurer.

Med dette for øje skal vurderingen mindst:

- udpege alle områder, der er relevante for sikring af havnen, herunder havnens grænser. Dette gælder også for havnefaciliteter, der allerede er omfattet af forordning (EF) nr. 725/2004, idet der tages udgangspunkt i disses risikovurdering
- udpege sikringsspørgsmål, der affødes af grænsefladen mellem havnefacilitet og andre havnesikringsforanstaltninger
- fastlægge, hvilket havnepersonale der skal være genstand for baggrundstjek og/eller sikkerhedsgodkendelse på grund af deres forbindelser til højrisikoområder
- hvis det er hensigtsmæssigt, underindele havnen efter sandsynligheden for sikringsrelaterede hændelser. Områder skal ikke blot vurderes ud fra deres egen profil som potentielt mål, men også efter muligheden for, at de bliver benyttet som adgangsvej til et tilstødende område, som er det egentlige mål
- udpege variationer i risikoen, f.eks. sæsonbestemte
- udpege de enkelte delområders specifikke kendetegn, f.eks. placering, adgangsforhold, elforsyning, kommunikationssystem, ejerforhold, brugere samt andre sikringsrelevante forhold
- identificere potentielle trusselscenarier for havnen. Hele havnen eller specifikke dele af dens infrastruktur, fragt, bagage, personer og transportudstyr i havnen kan være et direkte mål for en påvist trussel
- udpege de specifikke følger af et trusselscenarie. Følgerne kan berøre et eller flere delområder. Både direkte og indirekte følger bør beskrives. Der bør især fokuseres på risikoen for personskader
- beskrive muligheden for, at sikringsrelaterede hændelser har cluster-virkninger
- udpege sårbare elementer i hvert delområde
- udpege alle organisatoriske aspekter af havnens samlede sikring, herunder de sikringsrelaterede myndigheders opdeling samt gældende regler og procedurer
- udpege sårbare elementer i havnens samlede sikring, som har relation til organisatoriske, retlige og proceduremæssige aspekter

▼B

- udpege foranstaltninger, procedurer og handlinger, der tager sigte på at reducere kritiske sårbare elementer. Der bør især fokuseres på behovet og mulighederne for adgangskontrol eller -begrænsning til hele havnen eller bestemte dele af den, herunder identifikation af passagerer, ansatte i havnen og andre arbejdstagere, besøgende og besætningsmedlemmer, krav til overvågning af områder eller aktiviteter samt kontrol af gods og bagage. Foranstaltninger, procedurer og handlinger bør afstemmes efter risikoopfattelsen, som kan variere fra område til område
- beskrive, hvordan foranstaltninger, procedurer og handlinger vil blive skærpet, hvis sikringsniveauet skal øges
- udarbejde specifikationer for, hvordan velkendte sikringsproblemer behandles, herunder mistænkeligt gods, bagage, bunkers, forsyninger eller personer, ukendte pakker og kendte farer (f.eks. en bombe). Sådanne specifikationer skal omfatte kriterier for, hvornår neutraliseringen helst skal ske på stedet, og hvornår den foretrækkes udført senere på et sikret område
- udpege foranstaltninger, procedurer og handlinger, der tager sigte på at begrænse og afbøde følgevirkninger
- præcisere, hvilken opgavefordeling der fører til hensigtsmæssig og korrekt iværksættelse af foranstaltninger, procedurer og handlinger
- være opmærksom på eventuel sammenhæng med andre sikringsplaner (f.eks. havnefaciliteternes sikringsplaner) og andre bestående sikringsforanstaltninger. Man bør ligeledes være opmærksom på sammenhæng med andre beredskabsplaner (f.eks. for olieforurening, katastrofesituationer og nukleare ulykker)
- præcisere, hvilke kommunikationsbehov der skal være opfyldt for, at foranstaltninger og procedurer kan iværksættes
- gøre opmærksom på, hvilke foranstaltninger der kan beskytte sikringsfølsomme oplysninger mod at blive almindeligt kendt.
- præcisere »need-to-know«-behovene hos alle involverede og hos offentligheden, hvis det er relevant.

▼B*BILAG II***HAVNESIKRINGSPLAN**

Havnesikringsplanen indeholder havnens sikringsordninger. Den baseres på havnesårbarhedsvurderingen. Den indeholder en klar detaljeret beskrivelse af foranstaltninger. Den rummer en kontrolmekanisme, der i det nødvendige omfang giver mulighed for korrigerende forholdsregler.

Havnesikringsplanen skal baseres på følgende generelle aspekter:

- udpege alle områder af relevans for havnens sikring. Afhængigt af havnesårbarhedsvurderingen kan foranstaltninger, procedurer og handlinger variere fra delområde til delområde. Faktisk kan nogle delområder kræve strengere forebyggelse end andre. Der bør lægges særlig vægt på grænsefladerne mellem delområder som beskrevet i havnesårbarhedsvurderingen
- koordinere sikringsforanstaltningerne i områder, der er sikringsmæssigt forskellige
- fastlægge foranstaltninger, der om nødvendigt kan variere for forskellige dele af havnen, ved forskellige sikringsniveauer og som følge af specifikke efterretningsoplysninger
- fastlægge en organisationsstruktur, der understøtter en bedre havnesikring.

Med udgangspunkt i disse generelle aspekter skal der i havnesikringsplanen være tildelt arbejdsopgaver og fastlagt arbejdsplaner inden for følgende områder:

- adgangskrav. I nogle områder finder kravene først anvendelse, når sikringsniveauet kommer over en vis tærskel. Alle krav og tærskler skal være nøje specificeret i havnesikringsplanen
- krav til kontrol af legitimation, bagage og gods. Kravene gælder ikke nødvendigvis for alle delområder og heller ikke altid i fuldt omfang. Personer, der bevæger sig ind i eller opholder sig i et delområde, kan blive kontrolleret. Havnesikringsplanen skal svare til havnesårbarhedsvurderingen, der er det værktøj, hvormed sikringskravene til de enkelte delområder er fastsat for hvert sikringsniveau. Hvis der indføres særlige ID-kort med henblik på sikring af havnen, bør der foreligge klare procedurer for udstedelse, anvendelse/kontrol og aflevering af sådanne kort. I procedurerne bør der være mulighed for særlige foranstaltninger for nogle af havnens brugergrupper, således at de mærker mindst muligt til de negative virkninger af adgangskontrollen. Brugerkategoriene skal mindst omfatte søfarende, ansatte hos myndigheder, personer, der regelmæssigt arbejder i eller besøger havnen, faste beboere i havnen og personer, der lejlighedsvis arbejder i eller besøger havnen
- samarbejde med de myndigheder, der forestår kontrol af gods, bagage og passagerer. Hvor det er nødvendigt, er det planen at etablere forbindelse til disse myndigheders informations- og godkendelsessystemer, herunder eventuelle »pre-arrival clearance«-systemer
- procedurer og foranstaltninger for behandling af mistænkeligt gods, bagage, bunkers, forsyninger eller personer, herunder udpegning af et sikret område, og ved andre sikringsmæssige problemer og brud på havnesikringen
- krav til overvågning af delområder eller aktiviteter i delområder. Både behovet herfor og de mulige tekniske løsninger kan udledes af havnesårbarhedsvurderingen
- skiltning. Områder med adgangskrav og/eller kontrolkrav skal være tydeligt skiltet. I kontrol- og adgangskrav skal der være taget behørigt hensyn til al relevant gældende lovgivning og praksis. Hvis aktiviteter er under overvågning, skal det angives tydeligt, hvis den nationale lovgivning kræver det

▼B

- kommunikation og sikringsgodkendelse. Alle relevante sikringsoplysninger skal videregives korrekt i overensstemmelse med sikringsgodkendelsesstandarderne i planen. Da nogle oplysninger kan være følsomme, følges »need-to-know«-princippet ved videregivelsen, men der skal om nødvendigt også være procedurer for videregivelse af meddelelser til offentligheden. Sikringsgodkendelsesstandarderne indgår i planen og har til formål at beskytte sikringsfølsomme oplysninger mod uautoriseret udbredelse
- rapportering af sikringsrelaterede hændelser. Med henblik på hurtig reaktion skal der i havnesikringsplanen være klare krav til rapportering af alle sikringsrelaterede hændelser til havnens sikringsofficer og/eller havnesikringsmyndigheden
- integration med andre forebyggende planer eller aktiviteter. Planen bør eksplicit omhandle integrationen med andre igangværende forebyggelses- og kontrolaktiviteter i havnen
- integration med andre beredskabsplaner og/eller indarbejdelse af specifikke beredskabsforanstaltninger, -procedurer og -handlinger. I planen skal der være en nærmere beskrivelse af interaktion og koordination med andre beredskabs- og katastrofeplaner. Eventuelle konflikter og mangler afhjælpes
- krav til uddannelse og øvelser
- havnesikringsorganisationens operationelle del og dens arbejdsprocedurer. I havnesikringsplanen skal havnesikringsorganisationen, fordelingen af dens arbejdsopgaver og dens arbejdsprocedurer være nærmere beskrevet. Også koordineringen med havnefaciliteternes og skibenes sikringsofficerer skal være beskrevet, hvis det er relevant. Hvis der findes et udvalg for havnesikring, opregnes dets arbejdsopgaver
- procedurer for ændring og ajourføring af havnesikringsplanen.

▼B*BILAG III***GRUNDLÆGGENDE KRAV TIL SIKKERHEDSUDDANNELSE**

Forskellige typer uddannelsesøvelser, der kan omfatte deltagelse af havnefacilitetens sikringsofficer, i samarbejde med medlemsstaternes relevante myndigheder, rederiets sikringsofficer eller skibets sikringsofficer, hvis sådanne findes, skal gennemføres mindst en gang hvert kalenderår, idet der ikke må gå mere end 18 måneder mellem uddannelsesøvelserne. Ved fremsættelse af anmodninger om, at rederiets sikringsofficerer eller skibets sikringsofficerer deltager i fælles uddannelsesøvelser, skal man holde sig for øje, hvilke sikkerhedsmæssige og arbejdsmæssige følger dette vil have for skibet. Uddannelsesøvelserne skal teste kommunikation, koordinering, ressourcetilgængelighed og reaktioner. Disse uddannelsesøvelser kan gennemføres:

- 1) i fuld skala eller »live«
- 2) som skrivebordssimulering eller seminarer, eller
- 3) kombineret med andre øvelser, der afholdes, såsom nødberedskab eller andre øvelser, der gennemføres af havnestatens myndigheder.

*BILAG IV***BETINGELSER, SOM EN ANERKENDT SIKRINGSORGANISATION
SKAL OPFYLDE**

En anerkendt sikringsorganisation skal kunne godtgøre:

- 1) ekspertise inden for relevante aspekter af havnesikring
- 2) passende kendskab til havneoperationer, herunder kendskab til havnekonstruktion og -bygning
- 3) passende kendskab til andre sikringsrelevante operationer, der kan indvirke på havnesikringen
- 4) evne til at vurdere de sandsynlige havnesikringsrisici
- 5) evne til at opretholde og forbedre dens personales ekspertise inden for havnesikring
- 6) evne til at overvåge dens personales fortsatte pålidelighed
- 7) evne til at opretholde passende forholdsregler for at undgå uautoriseret udbredelse af eller adgang til sikkerhedsfølsomt materiale
- 8) kendskab til relevante nationale og internationale lovgivnings- og sikkerhedskrav
- 9) kendskab til aktuelle sikringstrusler og -mønstre
- 10) kendskab til genkendelse og sporing af våben, farlige stoffer og anordninger
- 11) kendskab til ikke-diskriminerende genkendelse af de særlige kendetegn ved og adfærdsmønstre hos personer, der muligvis truer sikkerheden
- 12) kendskab til teknikker, der anvendes til at omgå sikringsforanstaltninger
- 13) kendskab til sikrings- og overvågningsudstyr og sikrings- og overvågnings-systemer og deres operationelle begrænsninger.

En anerkendt havnesikringsorganisation, som har udført en havnesårbarhedsvurdering eller en revision af en sådan vurdering for en havn, må ikke udarbejde eller revidere havnesikringsplanen for den samme havn.